

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29. mája 2015 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Štefana Harabina a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci proti obvinenému **Ing. J. P.**, o sťažnosti prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, zo dňa 26. februára 2015, sp. zn. BB-3 T 3/2015, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica, uznesením zo dňa 26. februára 2015, č. k. BB-3 T 3/2015-201, podľa § 241 ods. 1 písm. c/ Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 215 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zastavil trestné stíhanie obvineného Ing. J. P. pre prečin volebnej korupcie podľa § 336a ods. 2 písm. a/ Tr. zák., vedené na skutkovom základe, že

dňa 7. marca 2014 v čase o 11.57 hod. z miesta trvalého bydliska v P., N. Š. X., okres B., za využitia mobilného telefónneho čísla X. a mailového konta J.J. na verejne prístupnej internetovej stránke www.bazos.sk zverejnil inzerát číslo X. v znení: „Ak mi pošlete na číslo účtu 15 Eur dám svoj hlas v prezidentských voľbách hocikomu z kandidátov. V prípade podpory Fica chcem 50 Eur. Keďže som z okolia PP tak za hlas pre Kisku či Mezenskú

beriem aj večeru v Poprade (nie obedové menu). Nie som róm – som inžinier a podnikám ako SZČO už 10 rokov a chcem si privyrobiť. Číslo je vymyslené, píšite na mail“,

nakolko skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Proti tomuto rozhodnutiu podal prokurátor sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že obvinený sa v prípravnom konaní priznal k spáchaniu skutku, stránka bazos.sk nie je diskusnou stránkou a má prepracovaný systém uverejňovania inzerátov z dôvodu serióznosti. Ak by sa jednalo o recesiu, inzerát by nebol reálne splniteľný, avšak jeho obsah poukazuje na vážne, určité a zrozumiteľné konanie obvineného. Splnenie požiadavky bolo uskutočniteľné. Vážnosť úmyslu podporuje aj skutočnosť, že obvinený žiadal o reakciu na e-mail so skutočnou adresou. Zverejnením inzerátu došlo k interakcii medzi konkrétnymi subjektmi, pričom minimálne dve osoby, do stiahnutia inzerátu, na neho reagovali. Najvyššiemu súdu navrhol podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušiť napadnuté uznesenie a súdu prvého stupňa nariadiť, aby vo veci konal a rozhodol.

K sťažnosti sa vyjadril obvinený, ktorý prokurátorom uvádzané dôvody považoval za účelové, pretože aj keď sa priznal, že inzerát zverejnil, vo výpovediach zdôraznil, že jeho znenie nemyslel vážne, bol to vtip, v rámci internetovej komunikácie vystupoval pod vlastnou ľahko overiteľnou identitou. Jeho úmyslom nebolo žiadať úplatok, ale prezentovať politický názor, pričom na odpovede nereagoval a inzerát zmazal pred uverejnením reportáže na TV Markíza. Bránil sa tým, že charakter webovej stránky nemôže preukazovať vážnosť prejavu jeho vôle ako obvineného, ako ani jeho úmysel spáchať trestný čin volebnej korupcie. Najvyššiemu súdu preto navrhol sťažnosť prokurátora podľa § 193 ods. 1 písm. c/, resp. b/ Tr. por. (pretože prokurátor odôvodnil sťažnosť až po zákonnej lehote na podanie sťažnosti) zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Najvyšší súd po preskúmaní veci zistil, že špecializovaný trestný súd rozhodol správne a v súlade so zákonom. Súd vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil, prečo skutok nepovažoval

za trestný čin, ale za recesiu, pričom sa podrobne zaoberal skutkovou podstatou trestného činu volebnej korupcie podľa § 336a Tr. zák., náležitosťami a platnosťou právneho úkonu (žiadosť o úplatok), právnymi účinkami verejného prísľubu podľa § 850 Občianskeho zákonníka (inzerát) a tzv. materiálnym korektívom trestnosti konania. Aj podľa názoru najvyššieho súdu nebolo možné konanie obvineného považovať za trestné, keďže išlo o vtip, ktorým chcel obvinený vyjadriť svoj názor na prezidentské voľby.

Zvolenie internetovej stránky www.bazos.sk, kde inzerujúci prevažne ponúkajú alebo hľadajú tovar alebo služby, ani nutnosť zadania telefónneho čísla, na ktorý je následne zaslaný autorizačný kód, a e-mailovej adresy nemožno vyložiť extenzívne v neprospech obvineného. Na stránke pritom nie sú uvádzané žiadne podmienky inzercie, i keď sa následne vyžadujú, pričom na serióznosť príspevkov by nemala vplyv ani dômyselná prepracovanosť, nakoľko administrátor neskúma ich obsah s ohľadom na vážnosť vôle inzerenta a na uvedenom portáli sa aj v minulosti objavili humorné inzeráty. Aj keď vhodnejším miestom na vyjadrenie svojej mienky by bolo diskusné fórum, resp. sociálna sieť, z obsahu inzerátu nepochybne vyplýva, že obvinený svoj návrh nemyslel vážne, ako to pochopili aj dvaja záujemcovia. Z odpovede tretieho záujemcu síce možno predpokladať jeho vážny záujem, avšak na tento príspevok (rovnako ako na ostatné) obvinený nereagoval a dňa 11. marca 2014 inzerát zmazal.

V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že aj keby obvinený myslel inzerát vážne, jeho splnenie vo vzťahu k viacerým záujemcom by bolo obtiažne, nakoľko každý volič disponuje vo voľbách len jedným platným hlasom.

Najvyšší súd sa priklonil aj z pohľadu konformného výkladu k vyjadreniu obvineného a síce, že jeho úmyslom nebolo žiadať úplatok. Vystupoval pod svojou skutočnou identitou, pričom vedel, že môže byť identifikovaný podľa údajov zadávaných pri zverejnení inzerátu a ak by mal záujem na úplatku, snažil by sa totožnosť zakryť.

Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí podrobne a obsérne na ôsmich stranách vyslovil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, ako sa vysporiadal s obhajobou a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď v konečnom dôsledku vyslovil záver, že skutok nie je trestným činom.

Špecializovaný trestný súd sa podrobne zaoberal nielen subjektívnou stránkou konania obvineného, ktorá i podľa názoru odvolacieho súdu nie je daná, ale oprel sa tiež o princípy z teórie trestného práva, ktoré nemožno prehliadnúť. Ide o také atribúty, ktoré nedávajú záver o vyslovení viny obvineného.

Odvolací najvyšší súd nemal dôvod vec zrušiť a vrátiť súdu na nové konanie a rozhodnutie, pretože nevzhladol žiaden dôvod na zrušenie rozhodnutia za účelom prípadného doplnenia dokazovania. Obvinený sa ku svojmu konaniu priznal a spáchanie skutku je podopreté i ďalšími dôkazmi. Otázkou a povinnosťou zo strany súdov bolo, ako konanie obvineného správne právne vyhodnotiť.

Najvyšší súd na záver len dodáva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o ňom a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v druhostupňovom konaní. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby najvyšší súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. S právnymi námietkami obhajoby sa súd prvého stupňa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na súde vyššieho stupňa. Najvyšší súd, v zhode s názorom súdu prvého stupňa konštatuje, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, avšak nenapĺňa znaky skutkovej podstaty trestného činu a vzhľadom na hore uvedené, nie je ani dôvod na postúpenie veci.

Pokiaľ ide o návrh obvineného zamietnuť sťažnosť prokurátora pre jej oneskorené odôvodnenie, tento dôvod nie je dôvodný. Aj keď v zmysle ustanovenia § 189 ods. 3 Tr. por. sa vyžaduje odôvodnenie sťažnosti prokurátorom už pri jej podaní, v danom prípade by trvanie na splnení tejto podmienky bolo príliš formalistické. Sťažnosť bola podaná v zastúpení prokurátorkou Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky s tým, že bude odôvodnená dodatočne najneskôr v lehote 10 dní. Trvať na povinnosti odôvodniť podanie zastupujúcou prokurátorkou by mohlo znamenať porušenie rovnosti zbraní.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť prokurátora podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 29. mája 2015

JUDr. Gabriela Š i m o n o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Sylvia Machalová